

MORE, STINA, PUSTOLOVINA

Adventure Race Croatia, utrka totalno drukčija od drugih

Kad dvoje takvih ljudi trasira utrku od 350 kilometara planinom koju poznaju kao svoj džep, ništa vas ne smije iznenaditi. Već je start iz Nina nagovijestio kako bi mogla izgledati sljedeća tri dana. Dvadeset ekipa otisnulo se kajacima prema Starigradu po mirnom moru i - mrklom mraku. Da im ne bi bilo dosadno, na Paškom mostu čekao ih je zadatak - spuštanje užetom u kajake...

Treba li ovoj ljepoti išta dodati

PIŠE Zdravko SARČEVIĆ

Ako pratite svijet pustolovnih utrka možda ste već čuli da je zadnjih dana ljeta, od 19. do 22. rujna u okolici Zadra održano prvo izdanje pustolovne utrke Adventure Race Croatia. Prava, velika, svjetska pustolovna utrka od 350 kilometara, odnosno 72 sata veslanja, penjanja, trčanja, vožnje bicikla, spuštanja po užetu, orijentacije i drugih oblika agonije za mješovite četveročlane ekipe. Ako ne pratite svijet pustolovnih utrka - počnite! Ludo je...

Pravo natjecanje

Nije da pustolovne utrke nisu same po sebi uzbuđujuće. Otkako su potkraj prošlog stoljeća postale hit mogli smo vidjeti svega i svačega. Bilo je utrka dužih od 1.000 kilometara, teških tako da nijedna ekipa ne bi došla do cilja u zadanom vremenu od, nerijetko, 10-11 dana. Bilo je utrka sa specijalnim skijaškim ili plivačkim dionicama. I u Hrvatskoj smo vidjeli jakih utrka poput prvih izdanja Terre Incognite

Zvijezda utrke bio je - Velebit

koje zaista nisu bile za obične ljude. Sad premotajte dvadesetak godina naprijed, do rujna 2018. Adventure racing već dugo nije zabava za dokone nadljude, nego pravo sportsko natjecanje organizirano, kako se to kaže, od vrha. I to uredno.

Adventure Racing World Series pustolovni je pandan FIS-u ili ATP-u. Jedini je problem, utrke su postale standardizirane i nerijetko predvidljive. Postoji li još koje iznenađenje na pustolovnim utrkama, a da nije već viđeno u Patagoniji, Novom Zelandu ili Zemlji kralja Olafa? Ovisi koga pitate.

Na startu ARC-a 2018 pojavio se impresivan line-up 20 pustolovnih ekipa iz deset europskih zemalja i Australije. Među njima i francuski Ertips, najstariji pustolovni kolektiv na svijetu. Zatim njihovi poznati sunarodnjaci Baragnas s dvije postave, katalonski Travelindonesia. Asia s bivšim svjetskim prvkom Albertom Rocom te slovenski Intersport s kojima već godinama nastupa naša ultramaratonka Paula Vrdoljak. Sve određena iskusni veterani pustolovnih utrka. Još u srijedu prije osam navečer mislili su da su vidjeli sve.

Ništa vas ne smije iznenaditi

Organizator utrke Igor Dorotić dobro je poznato ime među trekerima i pustolovima, dugogodišnji natjecatelj i sudac na ARWS utrkama, no oni koji ga bolje poznaju tvrde i da je čovjek pun ideja s dovoljno energije da ih provede u djelo. Ana Rumiha, s druge strane, veći dio života provela je radeći trikove na snowboardu. No, oni koji je bolje poznaju mogli su se više nego jednom uvjeriti kako ne samo da razmišlja izvan kutije, nego je

Ako ne pratite svijet pustolovnih utrka - počnite! Ludo je...

Dok je Dudo Šimenc na dodjeli trofeja žicao fotku s Albertom Rocom, svi ostali kleli su nam se u čeone lampe da će se definitivno vratiti i sljedeće godine. Jer pustolovne utrke predviđene su da budu pustolovine!

od kutije vjerojatno složila origami žabu (i pokušava je ubaciti nekome u tanjur... s drugog kata).

Uglavnom, kad dvoje takvih ljudi trasira utrku od 350 kilometara planinom koju poznaju kao svoj džep, ništa vas ne smije iznenaditi. Već je start iz Nina nagovijestio kako bi mogla izgledati sljedeća tri dana. Startalo se točno ispod Grgura u srijedu u osam navečer. Nakon prve trkačke dionice u Ninu za zagrijavanje, dvadeset ekipa otisnulo se kajacima prema Starigradu po mirnom moru i - mrklom mraku. Da im ne bi bilo dosadno, na Paškom mostu čekao ih je zadatak - po dvoje članova svake ekipe moralo se popeti na most, a zatim spustiti užetom natrag u kajake. Spuštanje u crnu prazninu u ponoć bilo je novo iskustvo gotovo svim sudionicima ARC-a.

A onda je, nakon iskravnja 30 kilometara dalje u Starigradu, zapravo počela pustolovina. Malu Paklenuću prošli su po noći (jer zašto bi razgledavali kanjon nacionalnog parka?), Sveto Brdo (1.571 metar) u rano jutro, a oni najbrži biciklima su oko podneva u četvrtak stigli pod Tulove grede. Ako ste zaboravili, Tulove grede su onaj niz vertikalnih stijena zbog kojih južni ulaz u tunel Sveti Rok izgleda kao da će vas progurati

Dobar položaj za orijentaciju

Preljipe vizure, ali nimalo lake dionice za natjecatelje

Start 20 ekipa iz Nina

Još malo komplikacija

tati zmaj. Iako u žestokoj borbi za pozicije, doslovno sve ekipe izgubile su dragocjene minute naslikavajući se navrh Tulovih.

Usput, na karti je samo pisalo Check Point 11: hill top, a uspon je bio gotovo alpinizam. I dalje nikome nije bilo ništa sumnjivo.

Biciklom po Crnoj Kraljici

Štoviše, nikome nije bilo sumnjivo ni to što cesta po kojoj je išla biciklistička dionica nosi ime Crne Kraljice. Istina, teško je očekivati da Danci, Francuzi ili Australci znaju legende o okrutnosti Barbare Celjske, ali i njih je mučila. Posthumno, makadamom. Kako je dotad sve bilo obrnuto od očekivanja, mogli su znati da ni sljedeća trek staza Mali Princ neće biti nimalo nalik imenjaku. Na karti: mali krug od 14 kilometara oko Crnopca. U stvarnosti: impresivan prirodni labirint okomitih stijena, kamenih gromada i uskih prolaza. Na Crnopcu se, kasnije će se pokazati, prelomila utrka. Slovenski Intersport, koji je dotad bio u vodstvu ispred Katalonaca, lutao je tražeći ulaz u stazu Mali Princ. Dok su oni tri sata pokušavali pronaći markaciju, na prvo mjesto izbio je Ertips. Spoiler alert! Ertips vodstvo nije ispuštio do kraja.

Izlazeći iz labirinta Crnopca (neki tek u petak popodne!), mnogi nisu mogli doći k sebi od toga što su upravo doživjeli. Dankinja Iben Nelson tvrdila je da bi takva dionica u Danskoj bila ilegalna, ali je fenomenalna. Slovenac Klemen Udovič misli da "Vuk (Igor, op.a.) baš, ono, ima muda". Albert Roca nije mogao vjerovati kako je Velebit fantastičan, dok je hrvatski "Space Goats Ciklus Team" (u sastavu Veselica, Zrnić, Habuš, Bajić, na startu zaočaran što nije bilo plivanja, u čemu su navodno "najjakiji") biranim riječima opisao iskustvo Crnopca u noći. Izbor nije za objavu. Najbolje je sve sažeo kapetan pobjedničke ekipe Sam Hubert. "Zahvalio bih se od srca organizatorima što su nam dali priliku da budemo veliki i odrasli. Dokazali smo da možemo svjesno donositi nepromišljene odluke!"

Utrka je, naravno, na Crnopcu bila jedva na polovici. Do cilja u Petrač-

nima ekipe su biciklom obišle Gračac, pješice prehodale kanjon Krupice, ispenjale kanjon Bijeje, posjetile pravoslavni manastir, tražile skriveni slap, veslale niz Zrmanju i trčale po Zadru. Treba li napominjati gdje su bile kontrolne točke? Jedna posred rijeke, druga na dnu duboke špilje sa šišmišima, treća na terasi noćnog kluba...

Vodila se i prava sportska borba. Pogotovo za treće mjesto. Ertips i Intersport bili su sigurni na prvim pozicijama, ali Pustolovec Raid 2 tek je pred Zadrom pretekao Travelindonesia. Bravo Slovenci! Kako su, jedna po jedna, ekipe oduševljene ulazile u cilj na plaži Falkensteiner resorta, čak je i obojici Huntera Thompsona (jedan francuski, ne govori ni riječ neke drugog jezika, jedan naš, zna govoriti, ali ne može od nespavanja...) na licu mjesta postalo jasno da su Igor i Ana složili nešto veliko.

Hrvatska fenomenalno igralište

Ni glavni ARWS sudac utrke Danac Lars Bukkehave nije krio oduševljenje. "Hrvatska je fenomenalno igralište za pustolovne utrke. Imate more, otoke, planine i rijeke idealne za outdoor sportove, ali posebno me oduševila organizacija, sve je prošlo savršeno..."

Na stranu organizacija (i raspoloženi volonteri), zvijezda utrke bio je Velebit. Kad se već more domaćinski razbonacalo, a sunce odlučilo dokazati da je još ljeta, planinčina je spremno uskočila i razdvojila turiste od pravih pustolova. Navodno, Nitko od novinara nije se usudio ni prismođiti Velebitu, deducirali smo preko live trackera u hladu Petračna. Ono najbolje? Igor, Ana, Zadar i Velebit otkrili su tek mali dio svojih aduta. Utrka je, zapravo, kružila samo južnim dijelom Velebita. S obzirom da imaju prilično ambiciozan plan, s nestrpljenjem očekujemo ARC 2019. Oko Zadra ima i otoka, priča se...

Morat će jedino proširiti utrku. Dok je Dudo Šimenc na dodjeli trofeja žicao fotku s Albertom Rocom, svi ostali kleli su nam se u čeone lampe da će se definitivno vratiti i sljedeće godine. Jer pustolovne utrke predviđene su da budu pustolovine!